

άσπρος

άσπρος, -η, -ο, επίθ. [<μτγν. ἄσπρος <λατιν. asper (= τραχύς στην αφή)], άσπρος. **1.** που ανήκει στη λευκή φυλή των ανθρώπων: «άσπροι, μαύροι, κίτρινοι, είναι όλοι ίσοι στη ζωή». **2.** το θηλ. ως ουσ. **η άσπρη** (βλ. λ.). **3.** το ουδ. ως ουσ. **το άσπρο** (βλ. λ.). (Ακολουθούν 30 φρ.).

- άσπρα γένια, πούτσα σιδερένια, βλ. λ. πούτσα·

- άσπρα κολάρα, βλ. λ. κολάρο·

- άσπρα κρέατα, βλ. λ. [κρέας](#)·

- άσπρα μαλλιά, μαύρα γαμήσια, βλ. λ. [μαλλί](#)·

- άσπρα μαλλιά στην κεφαλή, κακά μαντάτα Νικολή, βλ. λ. [μαλλί](#)·

- άσπρα μαλλιά της κεφαλής, κακά μαντάτα της ψωλής, βλ. λ. [μαλλί](#)·

- άσπρα μαλλιά του κεφαλιού, κακά μαντάτα του μουνιού, βλ. λ. [μαλλί](#)·

- άσπρα σκυλιά, μαύρα σκυλιά, όλοι οι σκύλοι μια κοιλιά, βλ. λ. σκυλί·

- άσπρη μαγεία, βλ. λ. μαγεία·

- άσπρη σάλτσα, βλ. λ. σάλτσα·

- άσπρη σκόνη, βλ. λ. [σκόνη](#)·

- άσπρο μαύρο, δηλώνει ακραία αντίθεση: «είναι απόλυτος άνθρωπος και δεν εννοεί να καταλάβει πως, τίποτα δεν είναι άσπρο μαύρο στη ζωή μας και πως με λίγη καλή θέληση μπορεί να βρει κανείς και ενδιαμέση κατάσταση, αν θέλει να συνεννοηθεί»·

- άσπρος κώλος, μαύρος κώλος, στον πόρο θα φανεί, βλ. λ. πόρος·

- άσπρο(ς) πάτο!(ς!), βλ. λ. πάτος·

- δε γνωρίζω άσπρη μέρα, βλ. λ. [μέρα](#)·

- δίνω άσπρη κόλλα, βλ. λ. [κόλλα](#)·

- έγινε άσπρος απ' το φόβο του, βλ. λ. [φόβος](#)·

- έγινε άσπρος σαν κιμωλία ή έγινε άσπρος σαν την κιμωλία, βλ. λ. [κιμωλία](#)·

- έγινε άσπρος σαν κερί ή έγινε άσπρος σαν το κερί, βλ. λ. [κερί](#)·

- έγινε άσπρος σαν πανί ή έγινε άσπρος σαν το πανί, βλ. λ. [πανί](#)·

- έγινε άσπρος σαν χασές ή έγινε άσπρος σαν τον χασέ, βλ. λ. χασές·

- δε βλέπω άσπρη μέρα, βλ. λ. [μέρα](#)·

- είναι άσπρος σαν το γάλα, βλ. λ. [γάλα](#)·

- κάνει το άσπρο μαύρο ή κάνει το μαύρο άσπρο, διαστρέφει σκόπιμα την αλήθεια: «δε μπορείς να βγάλεις άκρη μαζί του, γιατί κάνει το άσπρο μαύρο»·

- μην του δείχνεις άσπρο δόντι, βλ. λ. [δόντι](#)·

- μου 'χει κάνει άσπρα τα μαλλιά, βλ. λ. [μαλλί](#)·

- να μη δεις άσπρη μέρα, βλ. λ. [μέρα](#)·

- να μη σώσεις να δεις άσπρη μέρα, βλ. λ. [μέρα](#)·

- να μη φτάσεις να δεις άσπρη μέρα, βλ. λ. [μέρα](#)·

- τα πράγματα δεν είναι ούτε μαύρα ούτε άσπρα, βλ. λ. [πρά\(γ\)μα](#)·

- υποδεικνύω την άσπρη βούλα, βλ. λ. [βούλα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας